

POSTANOWIENIE

Dnia 15 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Dobrowolski

w sprawie ze skargi M. W.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie w sprawie o sygn.
V ACa 794/24,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
w dniu 15 lipca 2025 r.,

**stwierdza swoją niewłaściwość i przekazuje sprawę według
właściwości Sądowi Apelacyjnemu w Warszawie.**

UZASADNIENIE

M. W. (dalej: „skarżący”) pismem z 17 marca 2025 r. złożył do Sądu Apelacyjnego w Warszawie skargę o stwierdzenie naruszenia prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, wnosząc o stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie prowadzonej przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie sygn. akt V ACa 794/24, a poprzednio przed Sądem Okręgowym Warszawa - Praga w Warszawie sygn. akt I C 357/18, a także o przyznanie od Skarbu Państwa na rzecz skarżącego kwoty 10.000,- zł (dziesięć tysięcy złotych), oraz kosztów niniejszego postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu skargi wskazano, że od chwili stwierdzenia przewlekłości, w wyniku złożenia poprzedniej skargi, postępowanie przed Sądem Okręgowym znacznie przyspieszyło, jednak następnie bardzo wyraźnie zwolniło i ponownie

stało się przewlekłe. Ponadto wskazano, że apelacja wpłynęła do Sądu Okręgowego w dniu 18 stycznia 2024 r., a jej przekazanie do Sądu Apelacyjnego nastąpiło w dniu 26 lutego 2024 r., gdzie została zarejestrowana w dniu 29 lutego 2024 r. W ocenie skarżącego od chwili wpływu apelacji do Sądu Apelacyjnego do dnia dzisiejszego (ponad rok) Sąd Apelacyjny nie podjął żadnych czynności.

W dniu 9 maja 2025 r. (data prezentaty Sądu Najwyższego) wpłynęło do Sądu Najwyższego pismo skarżącego w którym wniósł o przekazanie rozpoznania niniejszej skargi Sądowi Apelacyjnemu w Warszawie, albowiem w jego ocenie dotyczy ona postępowania przed Sądem Apelacyjnym w Warszawie i Sądem Okręgowym Warszawa – Praga w Warszawie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga nie mogła zostać rozpoznana przez Sąd Najwyższy, ponieważ właściwy do jej rozpoznania jest Sąd Apelacyjny w Warszawie.

Sąd Najwyższy po analizie treści skargi doszedł do przekonania, że zarzuty skarżącego, jak i okoliczności je uzasadniające, na które on się powołuje, dotyczą tak Sądu Okręgowego w Warszawie, jak i Sądu Apelacyjnego w Warszawie.

W art. 4 ustawy o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn.: Dz.U. z 2023 r. poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”) uregulowano kwestię właściwości rzeczowej Sądu Najwyższego i sądów powszechnych dotyczącej skargi.

Sąd Najwyższy stwierdza, że ustawa o skardze na przewlekłość została skonstruowana w oparciu o jednoznaczną atrybucję właściwości dokonanej według hierarchicznej struktury sądownictwa, a nie rodzajów postępowań. Stosownie do art. 4 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość, Sąd Najwyższy jest właściwy do rozpoznania skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki „[j]eżeli skarga dotyczy przewlekłości postępowania przed sądem apelacyjnym lub Sądem Najwyższym”. Jeżeli zaś skarga dotyczy przewlekłości postępowania przed sądem okręgowym i sądem apelacyjnym -

właściwy do jej rozpoznania w całości jest sąd apelacyjny (art. 4 ust. 1b ustawy o skardze na przewlekłość). Przepisy wyznaczające właściwość rzeczową Sądu Najwyższego do rozpatrywania skarg na przewlekłość postępowania, jako normy o charakterze kompetencyjnym, powinny być interpretowane ściśle i literalnie (postanowienie Sądu Najwyższego z 19 grudnia 2019 r., I NSP 175/19).

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy postanowił o stwierdzeniu swej niewłaściwości i przekazaniu sprawy Sądowi Apelacyjnemu w Warszawie na podstawie art. 200 § 2 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c., stosowanym odpowiednio na mocy art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 397 § 3 k.p.c., który stosuje się do niniejszego postępowania na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość.

sh

[r.g.]